

Kl. 15.15

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg sjældent har hørt en minister med så indædt stædighed forsvare et fuldstændig håbløst standpunkt. Den anerkendelse skal ministeren have. Der var en tidligere Venstreminister, der i sin tid påstod, at jeg ikke ejede tvivlens nådegave. Jeg tror, jeg kan sende den videre til ministeren. Ministeren ejer ikke tvivlens nådegave.

Så vil jeg godt spørge: Hvad gør vi nu i Århus? Nu er det anden gang, denne regering har svigtet det sociale arbejde og indsatsen mod ghettodannelse i Gellerupområdet. Første gang, da regeringen kom til for 3 år siden, ved at fjerne pengene og nu igen ved intet at bevilge. Hvad skal vi nu gøre i Århus, hvor indsatsen efter ministerens afslag ligger i ruiner? Jamen det gør den, for det integrationsarbejde, der var planlagt, kan jo ikke gennemføres, hvis ikke der hurtigt kommer en løsning. Hvad vil ministeren gøre?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Allerførst vil jeg i hvert fald gerne takke for den rosede omtale fra hr. Keld Albrechtsens side; det er jo ikke sådan noget, jeg er forvænt med. Men jeg kan i øvrigt bekræfte, at jeg ikke er i tvivl om, at reglerne er blevet fulgt i forbindelse med udmøntningen af det her pulje.

Jeg har givet tilsagn om at tage et møde med borgmesteren fra Århus, Louise Gadé, i nærmeste fremtid for at drøfte de problemstillinger, der måtte være i forhold til Århus. Men jeg synes dog, det er lidt snævert at afgrænse mulighederne for en indsats i Århus til de to ansøgninger, der blev afleveret for at få del i de her puljemidler. Der er masser af andre initiativer at tage, og det går jeg også ud fra at Århus Kommune gør med henblik på at få bugt med deres sociale problemer.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at de sidste 3 år er gået, tiden at der er blevet taget hånd om de unge mennesker, som så lavede bander, der øvede hærværk osv., hvilket ministeren formentlig er helt orienteret om. Man udviste ikke rettidig omhu, for regeringen havde fjernet pengene, og man sagde også dengang: Så må kommunen gøre noget, vi skal i hvert fald ikke gøre noget, ministeren skal ikke gøre noget.

Det sagde den tidligere minister. Nu siger den nuværende minister det samme: Så må kommunen gøre noget.

Sådan kan man altså ikke løse problemet. Det bliver nødt til at være i et samspil. Vi er selvfølgelig i Århus dybt rørt over, at ministeren kommer, tak for det, men det løses ikke med snak.

Nu stod der et projekt, som kunne bygge videre på nogle af de erfaringer, man havde, men som blev afbrudt for 3 år siden. Det kunne have været med til at forebygge, at der kommer nye røverbander, og så skal vi opleve, at ministeren trækker tæppet væk under den indsats. Det er at trække tæppet væk under den indsats, for det projekt, der var planlagt, var helt centralt i den indsats, som vedrører Gellerupområdet, hvor der bor så mange tusind mennesker med alvorlige sociale problemer.

Det er simpelt hen ufatteligt, når man fra Århus ser det, der er sket. Det er også ufatteligt, hvis ministeren ikke har andet at sige i dag, end at det må kommunen så finde en løsning på.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Regeringen har jo præsenteret en ghettohandlingsplan med en lang række initiativer, som vi er i gang med. Bl.a. er programbestyrelsen nu blevet nedsat og kommer i december med et udspil til, hvad det er for nogle områder, vi særlig skal arbejde videre med.

Jeg er selv i gang med et par lovgivningsinitiativer, bl.a. i forhold til at give kommunen større anvisningsret i boligområder, og jeg er også i gang med lovgivningsinitiativ i forhold til det, vi kalder sideaktiviteter, nemlig muligheden for at etablere erhverv i de belastede områder. Så der er en række initiativer på vej til at følge op på de ghetto problemer, der måtte være rundt omkring.

Lissa Mathiasen (S):

JydskeVestkystens leder den 15. oktober skriver i sin overskrift, at ministeren har optrådt kluntet i den her sag. Det er jeg sådan set enig i. Men jeg undrer mig over, at ministeren her i dag siger: Hvad skal jeg blive klogere på?

Mon ikke det var klogt egentlig at overveje lidt, hvad det er, der er sket i denne her sag. Videre siges det i lederen, og jeg vil godt citere: Selv om andre har ført pennen, er resultatet ministerens ansvar og ingen andens. Det kan hun ikke tørre af på sine ansatte.

Det er jeg også helt enig i.